

[A. C. D. Petersen.]

Tid brugte, jeg har nævnt det før, men vil gøre det igen, for jeg synes, det er saa træffende. Den højtærede Landbrugsminister sagde en Gang: Det er en Fejltagelse at tro, at vi her i dette Land kan leve af at sidde og spille Kort med hinanden. Det er rigtigt; vi maa indrette os paa at have Arbejde, at vi ikke alle sammen kommer til at gaa ledige, saaledes at vi i Virkeligheden ikke kan finde anden Beskæftigelse end at sætte os hen og spille Kort med hinanden.

I denne Forbindelse vil jeg spørge Præsidenten for det danske Landbrugsraad: Er det Landbrugsraadets Mening, at det ikke vil kræve, at Landbrugsministeriet gør en Indsats, hvorved dette for Landbruget saa uhyre vigtige Spørgsmaal kan løses paa en for Landbruget forsvarlig Maade, der tillige er gavnlig for vor hele Samfundsøkonomi? Det drejer sig i første Række om Landbruget, men angaar til syvende og sidst Landets hele Økonomi, da det i højeste Grad drejer sig om at skaffe Arbejde i disse Arbejdsledhedens vanskelige Tider.

Jeg spørger den højtærede Landbrugsminister og Præsidenten for Landbrugsraadets, og jeg kunde ogsaa tænke mig at spørge den ærede Formand for De samvirkende Landboforeninger, om de virkelig tror, at man vedblivende kan sidde disse alvorlige og for Landbrugets Økonomi saa uhyre vigtige Spørgsmaal overhørig og sige: Dette er et Forhold, som Tiden selv skal rette; det, det gælder om, er at gøre en Indsats, hvorved Prisniveauet sænkes, saaledes at vi kommer ned paa et rimeligt Pristal, hvorved der bliver Sammenhæng mellem Landbrugets Eksportpristal og de øvrige Pristal, som vi maa regne med i vor Økonomi.

Dette, at føre Priserne nedad, kan sikkert bringe Balance; men jeg tror, Vejen er saa lang, at der vil gaa meget i Stykker, før der fremkommer Balance, hvis man ikke griber anderledes kraftigt ind, end man har gjort hidtil. Og hvis man ikke griber kraftigt ind for at frembringe Balance mellem disse vigtige Pristal, tror jeg, der ogsaa paa mange andre Omraader bliver slaaet saa meget i Stykker, at det senere vil bringe Fortrydelse.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg skal ikke følge den ærede

sidste Taler i hans meget vidtspændende landøkonomiske Betragtninger eller komme ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det er glødende Tander eller Taager, der lejrer sig omkring os. Det ærede Medlem stillede et direkte Spørgsmaal til mig, nemlig hvad Regeringen agtede at foretage sig med Hensyn til Sukkerroedyrkingen, men jeg synes, det ærede Medlem kunde have ventet, til dette Spørgsmaal blev stillet af dem, der er kompetente til at stille det, nemlig Sukkerroedyrkerne selv. Saa vidt jeg ved, har de ikke rettet nogen Henvendelse, hverken til Regeringen eller Rigsdagen, vedrørende denne Sag, og jeg vilde finde det rimeligt, at saavel Rigsdag som Regering ventede med at drøfte Spørgsmaalet, til det blev endeligt forebragt.

Naar det ærede Medlem stiller Spørgsmaal til mig, er det ganske aabenbart, fordi han ønsker en Udtalelse om, hvorvidt vi skal forhøje vor Sukkertold eller ej. Det gaar i denne Forhandling, som det saa ofte gaar, at det viser sig, vi hver især har vor egen kære Idé, som vi stadig væk sysler med. Det ærede Medlem har ogsaa sin lille kære Hassan med de skæve Ben, og denne Idé fører han frem baade i Tide og i Utide.

Hvad nu Sukkerspørgsmaalet angaar, saa tvivler jeg om, at ret mange vil mene, at disse 70 000 Tdr. Land af Landets bedste Jord skal have yderligere Støtte gennem en forhøjet Sukkertold — det er jo muligt, der er nogle, der mener, vi skal den Vej frem, men det faar vi nu se. I forrige Aarhundrede var det Røssukkeret, der slog Rørsukkeret ud; det viser sig, at Rørsukkeret i Øjeblikket er konkurrencedygtigt. Det er jo muligt, men ingenlunde givet, at det her drejer sig om mere end en forbigaaende Konkurrencevanskelighed; men hvis saa er, forekommer det mig dog, at det er Overvejelse værd, om vi paa kunstig Maade ved en Fordyrelse af en saadan Livsformnødenhed, som Sukkeret er, skulde opretholde en Udnyttelse af Landets allerbedste Jord, som altsaa med de Konjunkturen, som muligvis kommer — jeg tror nu ikke, det er saa helt sikkert —, i Virkeligheden er urentabel.

Men det Spørgsmaal vil komme frem